

Print ISSN: 2251-6654
Online ISSN: 2588-3542

Journal of Family Counseling and Psychotherapy

Vol. 11, No. 1 (31), 2021

 [20.1001.1.22516654.1400.11.1.1.9](https://doi.org/10.22516654.1400.11.1.1.9)

The Role of Spirituality Well-being, Forgiveness, and Marital Self-Disclosure in Internet Infidelity in Couples: A Survey Study

Received: 2020-05-10 Accepted: 2021-09-02

1. [Saeed Ariapooran](#) Associate Professor, Department of Psychology, Malayer University, Malayer, Iran. s.ariapooran@malayeru.ac.ir
2. [Razieh Hajimoradi](#) Ph. D. Student of psychology, Department of Psychology, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran.

Abstract

Background: The rapid extent of the internet and the social networks play an important role in the prevalence of internet infidelity in Iranian couples. **Objective:** This study aimed to investigate the prevalence of internet infidelity in couples and the role of spiritual well-being, forgiveness, and marital self-disclosure in discriminating the couples with and without internet infidelity. **Method:** The survey research method was correlation with the discrimination analysis method. The Statistical population included all couples under 40 years old in 4 cities in Iran (N=7000). 387 couples (387 females and 387 males) were selected by stratified random sampling method in 2019. Spiritual Health [Paloutzian and Ellison 1991](#) Decisional and Emotional Forgiveness [Hook 2007](#), Marital Disclosure [Waring, Holden et al. 1998](#) and internet infidelity [Docan-Morgan and Docan 2007](#) Scales were used for data collection. The data were analyzed using discriminant analysis. **Findings:** Results showed that 24.34% of couples (20.90% internet-friendly activities, 16.14% internet emotional activities, and 30.42% internet sexual activities) had internet infidelity and the amount of internet infidelity and its dimensions were higher in men than women. Results showed that marital self-disclosure (especially, sexual and imbalance self-disclosure), spirituality well-being (especially, religious well-being), and emotional forgiveness had a significant role in predicting group membership in couples with and without internet infidelity. In other words, these variables predicted the membership in both groups (P value =0.01). **Conclusion:** Based on the results of the present study, psychologists and family counselors can identify the predictive variables of internet infidelity, and provide marital counseling by strengthening them.

Key words: *forgiveness, internet infidelity, marital self-disclosure, spirituality well-being*

Introduction

Behaviors defined as internet infidelity include cyber sexual relations, exchanging personal photos of a married person with a person of the opposite sex on the Internet, online dating of a married person with a person of the opposite sex, the online flirting of a married person with a person of the opposite sex, and watch online pornography by the married person (Whitty, 2003, Hertlein & Webster, 2008, Hertlein & Stevenson, 2010). The rate of internet infidelity has been estimated between 1.2 and 89.4% (Zhang, Parish, & Huang, 2012, Scheeren, Apellániz, & Wagner, 2018). Research has shown that 95.3% (97.1% of men and 86.2% of women) of people have experienced at least one type of online sexual activity as a form of internet infidelity (Liu & Zheng, 2020). Internet or online infidelity can lead to many problems in marital relationships (Vossler, 2016). Some variables, such as spiritual well-being, forgiveness, and marital self-disclosure, may be associated with Internet infidelity. Spiritual well-being has four personal domains: personal (connection with purpose or meaning of life), social (interpersonal relationships with others), environmental (individual unity with the environment), and transcendent [relationship with God] (Fisher, 2011). There is a relationship between the level of spiritual growth and the tendency to infidelity (Santosa, 2017). In addition, it has been shown that high spirituality plays an important role in the treatment of infidelity (Williams, 2018). Theorists believe that forgiveness replaces negative emotions with positive attitudes that lead to the victim's desire for the offender (Field, Zander, & Hall 2013). Some researchers have considered two dimensions for forgiveness: decisional forgiveness and emotional forgiveness (Worthington Jr, 2013). Partners with a negative attitude toward emotional and sexual infidelity were more forgiving of each other (Bendixen, Kennair, & Grøntvedt, 2018). Self-disclosure is a process of communication through which a person can reveal information about herself to another (Sprecher, Treger, Wondra, Hilaire, & Wallpe, 2013). Previous research has not addressed the relationship between spiritual health, forgiveness, and marital self-disclosure with Internet infidelity, and there is a research gap in this field. This study aimed to investigate the prevalence of Internet infidelity in married people: the role of spiritual well-being, forgiveness, and marital self-disclosure in predicting it. Examining variables related to Internet infidelity can be a guide for therapists and researchers working on Internet infidelity. In addition, this research can

help marital therapists to design the necessary psychological training based on predictor variables, such as spiritual well-being, forgiveness, and marital self-disclosure, and help solve the problem of Internet infidelity in Iranian couples. Due to the novelty of the research, the results of this research will be effective in promoting the research literature on Internet infidelity of Iranian couples.

Methodology

The survey research method was the correlation with the discrimination analysis method. The Statistical population included all couples less than 40 years old in 4 cities in Iran in 2019 (N=7000). 387 couples were selected by stratified random sampling method. Spiritual Health (Paloutzian and Ellison 1991), Decisional and Emotional Forgiveness (Hook, 2007), Marital Self-Disclosure (Waring, Holden, & Wesley, 1998), and Internet Infidelity (Docan-Morgan & Docan, 2007) Scales were used for data collection

Results and discussion

The results showed that 24.34% of couples had internet infidelity (20.90% online friendly activities, 16.14% online emotional activities, and 30.42% online sexual activities); the rate of internet infidelity and its dimensions were higher in males than females. This result is in line with previous findings that showed that the rate of internet infidelity is between 1.2 and 89.4% (Zhang et al., 2012, Scheeren et al., 2018). It also confirms other findings that show that 95.3% of people reported experiencing at least one type of online sexual activity as a form of internet infidelity (Liu & Zheng, 2020). One of the factors that cause couples to engage in online infidelity is that they are likely to remain unfamiliar with online infidelity-based online activities (Hertlein & Webster, 2008). It can encourage them to engage in online infidelity. Regarding the high prevalence of Internet infidelity in males compared to females, it can be argued that this result is probably due to differences in the motivations of men and women to engage in activities based on Internet infidelity. Previous research (Liu & Zheng, 2020) has shown that men are more motivated to sexual skills online.

Table1 Final results of discriminate subservient with stepwise method

Step	Variables	Statics	DF1	DF2	DF3	Statics	DF1	DF2	p
1	Self-disclosure	0.819	1	1	376	83.187	1	376	0.001
	Spirituality well-being	0.726	2	1	376	69.676	2	376	0.001
	Emotional forgiveness	0.713	3	1	376	50.126	3	376	0.001
1	Sexual Self-disclosure	0.748	1	1	376	126.372	1	376	0.001
	Religious well-being	0.682	2	1	376	87.504	2	376	0.001
	Imbalance Self-disclosure	0.650	3	1	376	67.629	3	376	0.001
	Emotional forgiveness	0.641	4	1	376	52.323	4	376	0.001

The results showed that marital self-disclosure (especially sexual and imbalance of self-disclosure), spiritual well-being (especially religious well-being), and emotional forgiveness played a significant role in predicting couples' group membership and without Internet infidelity, respectively. That is, these variables predicted the membership of individuals in the two groups (P value=0.01). It can be argued that self-disclosure to one's spouse, especially sexual self-disclosure and self-disclosure about life's adversity (imbalance) causes couples to disclose themselves to their spouse instead of exposing themselves on the Internet to a person of the opposite sex or internet infidelity. Regarding the role of spiritual well-being, especially religious well-being, it can be argued that this result can be justified due to the religious nature of Iranian society. Therefore, having spiritual health and positive communication with God, oneself, and others in married life can reduce online infidelity. It can also be argued that emotional forgiveness may have played a role in the diagnosis of infidelity, which leads to a decrease in the couple's negative emotions towards each other during the negative relationships.

One of the limitations of this study was that there was no cut-off point for the internet infidelity scale. This can play a role in the results, especially in reporting the prevalence of internet infidelity. Another limitation of this research is the research sample; the sample of the present study was couples under 40 years old and generalization of the results to couples up to 40 years old has the necessary caution. Due to the correlational design of this research, it is suggested that in the next research, comparative research be conducted by examining the factors of internet infidelity and its consequences. The other limitation was the inconsistency of the research sample; in this study, couples during the wedding time participated in the study. Living together can affect results. Therefore, it is recommended that future studies choose a sample from a married couple or a couple during the wedding.

The results of this study showed that self-disclosure (sexual and imbalance), spiritual well-being (especially religious), and emotional forgiveness were meaningful in discriminating couples with and without internet infidelity. Therefore, family counselors and psychologists are advised to pay attention to the role of spiritual well-being, marital self-disclosure, and forgiveness in internet infidelity in couples, and to use strategies based on spirituality, marital self-disclosure, and forgiveness.

Acknowledgments

We would like to thank all the couples participating in this study.

Authors' contributions

S Ariapooran contributed to the all process stage of the article, such as design and implementation of the research, to the analysis of the results, and the writing of the manuscript. R Hajimorady contributed to collecting the data.

Funding

This work was supported by Malayer University, Iran.

Availability of data and materials

No available

Ethics approval and consent to participate

In this study, in addition to writing a guide at the beginning of the questionnaire, the purpose of the study was explained to them in a research manner. Participants then completed a research consent form. In case of dissatisfaction of one of the couples, the questionnaire was not given to both couples.

Consent for publication

Participants were assured that their findings were confidential and would be published in an article without mentioning their personal information.

Competing interests

The author(s) declared no potential conflicts of interest to the research, authorship, and/or publication of this article.

References

- Bendixen, Kennair, L. E., & Grøntvedt, T. (2018). Forgiving the Unforgivable: Couples' Forgiveness and Expected Forgiveness of Emotional and Sexual Infidelity From an Error Management Theory Perspective. *Evolutionary Behavioral Sciences*, 12(4), 322–335. <https://doi.org/10.1037/ebs0000110>
- Field, C., Zander, J., & Hall, G. (2013). Forgiveness is a present to yourself as well: An intrapersonal model of forgiveness in victims of violent crime. *International Review of Victimology*, 19(3), 235–247. <https://doi.org/10.1177/0269758013492752>.
- Fisher, J. (2011). The four domains model: Connecting spirituality, health, and well-being. *Religions*, 2(1), 17-28. <https://doi.org/10.3390/rel2010017>.
- Hertlein, K. M., & A. Stevenson (2010). The seven "As" contributing to Internet-related intimacy problems: A literature review. *Cyberpsychology: Journal of Psychosocial Research on Cyberspace*, 4(1), 113-128. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6811.2006.00144.x>.
- Hertlein, K. M., & M. Webster (2008). Technology, relationships, and problems: A research synthesis. *Journal of Marital and Family Therapy*, 34(4), 445-460. <http://doi.org/10.1111/j.1752-0606.2008.00087.x>.
- Liu, Y., & L. Zheng (2020). Relationships between the Big Five, narcissistic personality traits, and online sexual activities. *Personality and individual differences*, 152, 109593. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2019.109593>.
- Santosa, B. (2017). *Spirituality and Infidelity: A Study of the Correlation of Spiritual Maturity Level and the Tendency Toward Marital Infidelity Among Indonesian Evangelical Church in Jakarta, Gordon-Conwell Theological Seminary*. Doctoral dissertation, Gordon-Conwell Theological Seminary <https://archive.org/details/2017SantosaBudiyanto>
- Sprecher, S., Treger, S., Wondra, J. D., Hilaire, N., & Wallpe, K. (2013). Taking turns: Reciprocal self-disclosure promotes liking in initial interactions. *Journal of Experimental Social Psychology*, 49(5), 860–866. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2013.03.017>.
- Vossler, A. (2016). Internet infidelity 10 years on A critical review of the literature. *The Family Journal*, 24(4), 359-366. <https://doi.org/10.1177/1066480716663191>
- Whisman, M. A. (2016). Discovery of a partner affair and major depressive episode in a probability sample of married or cohabiting adults. *Family Process*, 55(4): 713-723. <https://doi.org/10.1111/famp.12185>.
- Whitty, M. T. (2003). Pushing the wrong buttons: Men's and women's attitudes toward online and offline infidelity. *Cyber Psychology & Behavior*, 6(6), 569-579. <http://doi.org/10.1089/109493103322725342>.
- Worthington, E. L. (2013). *Just forgiveness: Responsible healing without excusing injustice*. InterVarsity Press. <https://www.amazon.com/Just-Forgiveness-Responsible-Excusing-Injustice/dp/0830837019>

Print ISSN: 2251-6654
Online ISSN: 2588-3542

Journal of Family Counseling and Psychotherapy

Vol. 11, No. 1 (31), 2021

[20.1001.1.22516654.1400.11.1.1.9](https://doi.org/10.1001.1.22516654.1400.11.1.1.9)

نقش بهزیستی معنوی، گذشت و خودافشاگری زناشویی در خیانت اینترنتی

همسران: یک پژوهش زمینه‌یابی

پذیرش: ۱۴۰۰-۰۶-۱۱

دریافت: ۱۳۹۹-۰۲-۲۱

دانشیار گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه ملایر، ملایر، ایران.

سعید آریا پوران

s.ariapooran@malayeru.ac.ir

دانشجوی دکتری روان‌شناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل،

راضیه حاجی‌مرادی

ایران.

چکیده

رشد سریع اینترنت و شبکه‌های اجتماعی نقش مهمی در خیانت اینترنتی در عده‌ای از همسران دارد. هدف پژوهش حاضر، بررسی میزان شیوع خیانت اینترنتی در همسران زیر ۴۰ سال و نقش بهزیستی معنوی، گذشت و خودافشاگری زناشویی در تشخیص همسران با و بدون خیانت اینترنتی بود. روش پژوهش همبستگی و از نوع تحلیل تشخیص بود. جامعه‌ی آماری شامل کل همسران زیر ۴۰ سال چهار شهرستان در ایران در سال ۱۳۹۸ بود (N=۷۰۰۰) از میان این همسران به روش طبقه‌ای تصادفی ۳۷۸ زن و شوهر (۳۷۸ زن و ۳۷۸ مرد) انتخاب شدند. برای گردآوری داده‌ها از مقیاس‌های سلامت معنوی (Paloutzian & Ellison, 1991) گذشت تصمیمی و هیجانی (Hook, 2007)، خودافشاگری زناشویی (Waring, Holden et al., 1998) و خیانت اینترنتی (Docan-Morgan & Docan, 2007) استفاده شد. داده‌ها با استفاده از آزمون آماری تحلیل تشخیص گام‌به‌گام تجزیه و تحلیل شد. نتایج نشان داد که ۲۴/۳۴ درصد همسران دارای خیانت اینترنتی زناشویی (۲۰/۹۰ فعالیت‌های دوستانه اینترنتی، ۱۶/۱۴ درصد فعالیت‌های هیجانی اینترنتی و ۳۰/۴۲ درصد فعالیت‌های جنسی اینترنتی) بودند و میزان خیانت اینترنتی و ابعاد آن در مردان بیشتر از زنان بود. نتایج نشان داد که خودافشاگری زناشویی (به‌ویژه خودافشاگری جنسی و عدم توازن)، بهزیستی معنوی (به‌ویژه بهزیستی مذهبی)، گذشت هیجانی به ترتیب در پیش‌بینی عضویت گروهی همسران با و بدون خیانت اینترنتی نقش معنی‌دار داشتند؛ به‌عبارت‌دیگر، این متغیرها عضویت افراد در دو گروه را پیش‌بینی نموده است (P value = ۰/۰۱). با توجه به یافته‌های این پژوهش، روان‌شناسان و مشاوران خانواده می‌توانند از متغیرهای پیش‌بین خیانت اینترنتی همسران آگاهی یابند و با تقویت آن‌ها به مشاوره‌ی زناشویی بپردازند.

کلیدواژه‌ها: بهزیستی معنوی، خودافشاگری زناشویی، خیانت اینترنتی، گذشت

مقدمه

خیانت^۱ با بسیاری از واژه‌ها مانند فریبکاری، بی‌عفتی، بی‌وفایی، رابطه‌ی خارج از پیوند زناشویی متعهدانه یا دوستی با فرد دیگر در زندگی زناشویی تعریف می‌شود (Fincham & May, 2017). همچنین، خیانت به‌عنوان یک کنش جنسی و/یا عاطفی توسط فردی که در یک رابطه تعهد دارد، تعریف می‌شود؛ این رفتار در خارج از روابط نخستین عاشقانه اتفاق می‌افتد و به منزله‌ی نقض اعتماد و/یا نقض قوانین مورد توافق همسران است و توسط یک یا هر دو نفر در یک رابطه‌ی عاطفی و/یا جنسی اتفاق می‌افتد (Moller & Vossler, 2015). در پژوهش‌های جدید به شباهت رفتارهای خیانت بین زن و مرد اشاره شده است، اگرچه مردان بیشتر در رفتارهای جنسی و زنان بیشتر در رفتارهای عاطفی دخیل بودند (Scheeren, Apellániz & Wagner 2018). خیانت زناشویی می‌تواند باعث بالا رفتن طلاق، قتل، مشکلات بهداشت روان مانند افسردگی، مشکلات سازگاری (Whisman, 2016) و سسست شدن بنیان خانواده (Avani & Zareei Mohammadabadi, 2020) شود. در پژوهش‌های جدید، نارضایتی از شریک زندگی یا رابطه به‌عنوان اصلی‌ترین دلیل خیانت در مردان و زنان گزارش شده است (Scheeren et al., 2018).

هرچند بیشتر مردان و زنان خیانت را خیانت جنسی می‌دانند، اما یکی از انواع خیانت، خیانت اینترنتی^۲ است (Vossler & Moller 2020). در سال‌های اخیر، رشد و گسترش اینترنت و شبکه‌های اجتماعی باعث شده است که عده‌ای از همسران به خیانت اینترنتی روی بیاورند (Vossler, 2016; Hertlein, Chang, VanYperen, Fatkin, & Nakamura., 2021). ناشناخته ماندن فعالیت‌های برخاسته از اینترنتی (Hertlein & Webster, 2008) و رهایی از ناراحتی عاطفی به دلیل نبودن فرد مقابل در کنار وی (Mileham, 2007) نیز از عوامل این مشکل در نظر گرفته شده‌اند. رفتارهایی که در ادبیات پژوهشی به‌عنوان خیانت اینترنتی تعریف شده‌اند، عبارت‌اند از: رابطه‌ی جنسی سایبری، مبادله‌ی تصاویر شخصی فرد متأهل با شخصی از جنس مخالف در اینترنت، قرار ملاقات برخاسته از فرد متأهل با فردی از جنس مخالف، معاشرت برخاسته از فرد متأهل با فردی از جنس مخالف و تماشای پورنوگرافی برخاسته از فرد متأهل (Whitty, 2003, Hertlein & Stevenson, 2010; Henline, Lamke & Howard, 2007; Hertlein & Webster, 2008). پژوهش‌ها نشان داده‌اند که ۹۵/۳ درصد افراد گزارش کردند که حداقل یک نوع

1. infidelity
2. internet infidelity

فعالیت جنسی برخط به عنوان یک نوع خیانت اینترنتی تجربه کرده‌اند و این میزان در زنان و مردان به ترتیب ۹۷/۱ درصد و ۸۶/۲ درصد بوده است (Liu & Zheng, 2020). همچنین نشان داده شده است که ۷۲٪ از مردان و ۵۴ درصد از زنان در برخی از موارد در طول روابط زناشویی، روابط خارج از ازدواج را تجربه کرده‌اند (Taghi Pour, Ismail, Wan Jaafar, & Mohamad Yusop, 2019) و مردان بیشتر از زنان در خیانت جنسی (Buss, 2018) و فعالیت‌های جنسی برخط (Zheng, Zhang & Zheng & Zheng 2014) کمتر از مردان از شبکه‌های اجتماعی استفاده می‌کنند (Alnjadat, Hmaid, Samha, Kilania, & Hasswan, 2019) و ممکن است همین امر در خیانت اینترنتی آنان دخیل باشد. خیانت برخط یا اینترنتی می‌تواند منجر به مشکلات زیادی در روابط زناشویی شود (Vossler, 2016)؛ به عنوان نمونه، پژوهش‌ها نشان داده است که خیانت اینترنتی موجب مشکلات زناشویی و خانوادگی (Mao & Raguram 2009)، از دست دادن اعتماد (Schneider, Weiss & Samenow, 2012; Cravens, Leckie & Whiting, 2013)، دوگانگی در هیجانات، پریشانی و احساس فقدان در رابطه (Cavaglioni & Rashty, 2010)، درد عاطفی، شوک و عصبانیت در همسر (Craven et al. 2013) می‌شود. علاوه بر این، خیانت اینترنتی با شکوفایی در رابطه‌ی زناشویی رابطه‌ی منفی دارد و موجب نارضایتی زناشویی (Octaviana & Abraham 2018) می‌شود. برخی متغیرها از جمله بهزیستی معنوی^۱، گذشت^۲ و خودافشاگری زناشویی^۳ می‌توانند با خیانت اینترنتی در ارتباط باشند که در پژوهش‌های قبلی به رابطه‌ی این متغیرها با همدیگر اشاره شده است (Hannawa, Shigemoto & Little, 2016; Salwen, Underwood, Dy-Liacco, (Worthington Jr, 2013) ; Arveson, 2017; Stoycheva, 2018).

بهزیستی معنوی از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است و به عنوان یکی از جنبه‌های مهم سلامتی در نظر گرفته می‌شود؛ بهزیستی معنوی دارای چهار حوزه‌ی شخصی (ارتباط با هدف یا معنای زندگی)، اجتماعی (روابط بین فردی با دیگران)، محیطی (وحدت فرد با محیط) و متعالی (رابطه با افراد فرا انسانی یا خداوند) است (Fisher, 2011). بهزیستی معنوی دارای دو بعد بهزیستی وجودی (ارتباط فرد با خود، دیگران و محیط) و مذهبی (ارتباط با یک قدرت برتر یا خداوند) (Fisher, 2011) است. بهزیستی

-
1. spiritual well-being
 2. forgiveness
 3. marital self-disclosure

معنوی با سلامت روان (Zare, Namavar Jahromi Bahia, Eidy, Adib, & Forouhari, 2019; Yeh, 2018)، سلامت جسمانی (Asgeirsdottir et al. 2017, Ghaderi, Tabatabaei, Wang & Lin, 2016)، و کیفیت زندگی بالا (Phenwan, Peerawong, & Tulathamkij, 2018; Nedjat, Javadi, & Larijani, 2018) ارتباط دارد. رابطه‌ی معنویت با ارتباط همسران (Bhattacharyya, 2020)، تعهد زناشویی (Tajvidi, Bahrami, 2015; Showani, Zaharakar, Ghasemi Jobaneh, Dargahi, 2015)، رضایت زناشویی (Hoesni, Kasim, & Zakaria, 2021; Zeighami Mohammadi, & Taleghani, 2017)، صمیمیت زناشویی (Steiner, Durand, Groves, & Rozzell, 2015; Hoseiny, Mahmodi, & Maredpour, 2019) و شادکامی زناشویی (Tuttle & Davis 2015) مورد تأیید قرار گرفته است؛ اما در پژوهش‌های قبلی به رابطه‌ی سلامت معنوی با خیانت اینترنتی پرداخته نشده است و خلأ پژوهشی در این زمینه وجود دارد. با این وجود، برخی پژوهش‌ها نشان داده‌اند که بین ایمان و مذهب با خیانت زناشویی (Fincham, 2010; Lambert, & Beach, 2010; Tuttle & Davis 2015) رابطه‌ی معنی‌دار وجود دارد. همچنین بین سطح رشد معنوی با تمایل به خیانت رابطه به دست آمده است (Santosa, 2017). علاوه بر این، نشان داده شده است که برخورداری از معنویت بالا نقش مهمی در درمان افراد درگیر در خیانت دارد (Williams, 2018). از جمله متغیرهای مرتبط با بهزیستی معنوی، گذشت (Worthington Jr, 2013; Stoycheva, 2018) است که می‌تواند با خیانت اینترنتی در ارتباط باشد.

گذشت فرایندی عمدی و داوطلبانه است که از طریق آن قربانی دستخوش تغییر در احساسات و نگرش در مورد یک دلخوری می‌شود و بر احساسات منفی مانند نارضایتی و انتقام غلبه می‌کند (Doka, 2017). نظریه پردازان بر این باور هستند که گذشت جایگزین کردن احساسات منفی با نگرش‌های مثبت است که توانایی آرزوی موفقیت از طرف فرد قربانی برای فرد خطاکار را به دنبال دارد (Field, Zander, 2013; Hall, & Hall, 2013). برخی پژوهشگران برای گذشت، دو بعد در نظر گرفته‌اند که عبارت‌اند از: گذشت تصمیمی و گذشت هیجانی (Worthington Jr, 2013). بر اساس این دو بعد گذشت شامل فرایندی است که مستلزم تصمیم برای متوقف کردن تلخی و افکار انتقام نسبت به فرد خطاکار (گذشت تصمیمی) است که بیشتر فرد تصمیم‌گیرنده گذشت را به سمت ترمیم هیجان‌ات مثبت نسبت به فرد خطاکار (گذشت هیجانی) ترغیب می‌کند (Chi et al., 2019). گذشت نقش مثبتی در سلامت روانی-جسمانی (Chung, 2016, Raj, Elizabeth & Griffin, Worthington, Lavelock, Wade, & Hoyt, 2015)

(Padmakumari, 2016) دارد. در پژوهش‌های قبلی رابطه‌ی گذشت با ثبات زناشویی (He et al., 2018) کیفیت زندگی زناشویی (Chi, Tang et al. 2019, He et al., 2018) و رضایت زناشویی (Mirzadeh & Fallahchai 2012)، تعهد زناشویی (Moghimi et al., 2020) و رضایت ارتباطی (Pelucchi, Paleari, 2015) همسران تأیید شده است. تا زمان انجام این پژوهش، در مورد ارتباط گذشت با خیانت اینترنتی، پژوهشی انجام نشده است؛ اما، نشان داده شده است که شرکای دارای نگرش منفی نسبت به خیانت عاطفی و جنسی گذشت بیشتری نسبت به همدیگر داشتند (Bendixen, Kennair & Grøntvedt, 2018). نداشتن گذشت در زندگی مشترک و حل نکردن دلخوری‌ها و داشتن احساسات منفی نسبت به همدیگر در میان همسران پس از خطاها می‌تواند با خیانت اینترنتی همسران در ارتباط باشد که در این پژوهش به‌عنوان یکی از اهداف پژوهش، بررسی شده است. از جمله متغیرهای دیگر، خودافشاگری زناشویی است که با بهزیستی معنوی (Salwen et al., 2017) و گذشت (Hannawa et al., 2016) در ارتباط است.

خودافشاگری فرآیندی از ارتباط است که از طریق آن شخص می‌تواند اطلاعات مربوط به خود را برای دیگری فاش کند (Sprecher, Treger, Wondra, Hilaire, & Wallpe, 2013). در یک تعریف دیگر، خودافشاگری را می‌توان به‌عنوان «به اشتراک گذاشتن داوطلبانه تاریخ شخصی، ترجیحات، نگرش‌ها، احساسات، ارزش‌ها، رازها و غیره با شخص دیگری تعریف کرد» (Griffin et al., 2015). خودافشاگری بر حل تعارضات و کیفیت رابطه تأثیر دارد (Quek, Taniguchi & Alkhazaleh & Younes 2015, Argiropoulou, 2015, La France, 2019). بهبود روابط صمیمی همسران (Lee, Gillath et al. 2019) و رضایت جنسی و رضایت زناشویی (La France, 2019, Çağ & Yildirim 2018) متأثر از خودافشاگری بالا هستند؛ علاوه بر این سطح پایین خودافشاگری مشکلات هیجانی، انزوا و افسردگی همسران را به دنبال دارد (Merwin, O'Sullivan & Rosen, 2017)؛ اما مسئله‌ای که مورد غفلت پژوهشگران قرار گرفته است ارتباط خودافشاگری زناشویی با خیانت و خیانت اینترنتی همسران است که این مسئله در این پژوهش برجسته شده است.

هدف پژوهش حاضر بررسی میزان خیانت اینترنتی در افراد متأهل: نقش بهزیستی معنوی، گذشت و خودافشاگری زناشویی در پیش‌بینی آن است. متأسفانه رشد اینترنت و استفاده گسترده از شبکه‌های اجتماعی علاوه بر جنبه‌های مثبت جنبه‌های منفی هم به همراه دارد؛ یکی از این جنبه‌های منفی خیانت

اینترنتی یا خیانت برخط است که متأسفانه بسیاری از همسران درگیر آن هستند (Vossler Vossler, 2016, & Moller, 2020)؛ از این رو پرداختن به متغیرهای مرتبط با این مشکل اینترنتی می‌تواند راهنمای درمانگران و پژوهشگرانی باشد که در زمینه‌ی خیانت اینترنتی کار می‌کنند. علاوه بر این، این پژوهش می‌تواند به درمانگران زناشویی کمک کند تا بر اساس متغیرهای پیش‌بین یعنی بهزیستی معنوی، گذشت و خودافشاگری زناشویی آموزش‌های روان‌شناختی لازم را طراحی کنند و از این طریق به حل مشکل خیانت اینترنتی در همسران ایرانی کمک کنند. با توجه به جدید بودن پژوهش، نتایج این پژوهش در ارتقای ادبیات پژوهش در زمینه‌ی خیانت اینترنتی همسران ایرانی مؤثر واقع شود؛ بنابراین در این پژوهش دو سؤال مطرح شد که عبارت‌اند از: میزان شیوع خیانت اینترنتی چگونه است؟ آیا بهزیستی معنوی، گذشت و خودافشاگری زناشویی در پیش‌بینی عضویت گروهی همسران در دو گروه دارای خیانت اینترنتی بالا و پایین نقش دارد؟

روش

روش پژوهش در این مطالعه همبستگی (از نوع تحلیل تشخیص) بود. بر اساس این روش بهزیستی معنوی، گذشت و چشم‌انداز زمانی به‌عنوان متغیرهای پیش‌بین و خیانت اینترنتی بالا و پایین به‌عنوان متغیر ملاک در نظر گرفته شده است. کلیه‌ی همسران جوان چهار شهرستان در ایران (به دلیل حساسیت موضوع نام چهار شهرستان ذکر نشده است) که سن آن‌ها زیر ۴۰ سال بوده است جامعه‌ی آماری این پژوهش را تشکیل دادند که طبق آمار نزدیک به ۵۰۰۰ زن و شوهر بودند. با استفاده از جدول کرجسی و مورگان (Krejcie & Morgan 1970)، برای جامعه‌ی ۷۰۰۰ نفری ۳۶۴ نفر به‌عنوان نمونه لازم است؛ اما برای جلوگیری از ریزش نمونه، ۴۲۰ زن و شوهر جوان با روش نمونه‌گیری طبقه‌ای در پژوهش شرکت کردند. برای این منظور، پژوهشگران با مراجعه به هریک از این شهرستان‌ها و با مراجعه به درب منازل ویلایی و آپارتمانی پرسشنامه‌های پژوهش را به نسبت مساوی (۱۰۵ زن و شوهر در هر شهرستان) در میان همسران دارای سن ۴۰ سال و پایین‌تر قرار دادند و از آنان درخواست شد که پرسشنامه‌ها را تکمیل کنند. در زمان جمع‌آوری داده‌ها، اگر یکی از همسران (زن یا مرد) در منزل حضور نداشت از آنان خواسته شد که تا سه روز آینده پرسشنامه را تکمیل کنند و در مراجعه‌ی بعدی پژوهشگران، پرسشنامه‌ها را به آنان تحویل دهند. پس از جمع‌آوری پرسشنامه‌ها ۲۲ زن و شوهر بنا به هر دلیلی پرسشنامه‌ها را تکمیل نکرده بودند؛ در ۱۳ زن و شوهر فقط یکی از همسران (مرد یا زن) پرسشنامه را

تکمیل کرده بود و پرسشنامه‌های مربوط به ۷ زن و شوهر نیز ناقص تکمیل شده بود. در نهایت این ۳۳ پرسشنامه از نمونه نهایی حذف و نمونه نهایی به ۳۷۸ زن و شوهر کاهش یافت.

ابزارها

مقیاس بهزیستی معنوی^۱

مقیاس بهزیستی معنوی (Paloutzian & Ellison 1991) دارای ۲۰ گویه است و دو بعد بهزیستی مذهبی (گویه‌های ۱، ۳، ۵، ۷، ۹، ۱۱، ۱۳، ۱۵، ۱۷، ۱۹) و بهزیستی وجودی (گویه‌های ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۰، ۱۲، ۱۴، ۱۶، ۱۸، ۲۰) را اندازه می‌گیرد. شیوه‌ی پاسخ‌گویی به این پرسشنامه به صورت مقیاس شش گزینه‌ای لیکرت از «بسیار مخالفم=۱» تا «بسیار موافقم=۶» است؛ دامنه‌ی نمرات بین ۲۰ تا ۱۲۰ است و نمره‌ی بالاتر بر بهزیستی معنوی بالاتر دلالت دارد. ضریب آلفای کرونباخ کل مقیاس، زیرمقیاس بهزیستی مذهبی و بهزیستی وجودی را به ترتیب ۰/۸۹، ۰/۸۷ و ۰/۷۸ گزارش کردند (Gastaud et al., 2006). در ایران، روایی این مقیاس و دو بعد آن یعنی بهزیستی وجودی و بهزیستی مذهبی به ترتیب ۰/۹۸، ۰/۸۴ و ۰/۸۱ گزارش شده است؛ همچنین، آن‌ها پایایی بازآزمایی این مقیاس را ۰/۹۴ گزارش کردند آمد (Abhari, Fisher, Kheiltash, & Nojomi, 2018). در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه از طریق ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۸ بود و برای بهزیستی مذهبی و بهزیستی وجودی به ترتیب ۰/۷۹ و ۰/۸۴ به دست.

مقیاس گذشت‌تصمیمی و هیجانی^۲

این مقیاس توسط ساخته شده است و دارای ۱۶ گویه است و دو زیر مقیاس گذشت‌تصمیمی (گویه‌های ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷ و ۸) و گذشت‌هیجانی (گویه‌های ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶) را می‌سنجد (Hook, 2007). شیوه‌ی پاسخ‌دهی به گویه‌های آن بر اساس مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت از «کاملاً موافق» تا «کاملاً ناموافق» است. دامنه‌ی نمرات در هر زیرمقیاس بین ۸ تا ۴۰ است. ضریب آلفای کرونباخ برای زیر مقیاس گذشت‌تصمیمی و هیجانی به ترتیب برابر با ۰/۷۴ و ۰/۸۸ بوده است (Hook, 2007). در پژوهش حاضر میزان ضریب آلفای کرونباخ برای زیرمقیاس‌های گذشت‌تصمیمی و هیجانی به ترتیب ۰/۷۳ و ۰/۷۶ به دست آمد.

1. spirituality well-being Scale
2. desisional and emotional forgiveness scale

مقیاس خودافشاگری زناشویی^۱

این مقیاس توسط (Waring, Holden, & Wesley, 1998) ساخته شده و دارای ۴۰ گویه و ۴ بعد است که عبارت‌اند از: خودافشاگری ارتباطی (افشای صمیمیت و دوست داشتن، گویه‌های ۱، ۵، ۹، ۱۳، ۱۷، ۲۱، ۲۵، ۲۹، ۳۳ و ۳۷)، روابط جنسی (افشای نیازهای جنسی، گویه‌های ۲، ۶، ۱۰، ۱۴، ۱۸، ۲۲، ۲۶، ۳۰، ۳۴ و ۳۸)، مالی (افشای وضعیت مالی، گویه‌های ۳، ۷، ۱۱، ۱۵، ۱۹، ۲۳، ۲۷، ۳۱، ۳۵ و ۳۹) و عدم توازن (افشای جنبه‌های خسته‌کننده و تفاوت با همسر، گویه‌های ۴، ۸، ۱۲، ۱۶، ۲۰، ۲۴، ۲۸، ۳۲، ۳۶ و ۴۰). به هر گویه‌ی این مقیاس بر اساس مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت (کاملاً مخالف=۱، مخالف=۲، بی‌نظر=۳، موافق=۴ و کاملاً موافق=۵) پاسخ داده می‌شود. دامنه نمرات ۴۰ تا ۲۰۰ است. نمرات بالا نشان‌دهنده خودافشاگری زناشویی بالا را نشان می‌دهد. ضریب آلفای کرونباخ ابعاد آن بین ۰/۶۸ (عدم توازن) و ۰/۹۱ (ارتباط) در نوسان بوده است و برای کل مقیاس ۰/۹۱ گزارش شد (Waring et al., 1998). در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس ۰/۷۸ بود؛ همچنین برای زیرمقیاس‌های خودافشاگری ارتباطی، روابط جنسی، مالی و عدم توازن به ترتیب برابر با ۰/۷۷، ۰/۷۳، ۰/۷۱ و ۰/۸۰ بود.

مقیاس خیانت اینترنتی^۲

این مقیاس دارای ۴۴ گویه (در نسخه ایرانی یک گویه‌ی آن حذف شده است) است (Docan-Morgan & Docan, 2007). این مقیاس به صورت مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت (بدون خیانت=۱، درجه‌ی جزئی خیانت=۲، خیانت قابل توجه=۳، خیانت زیاد=۴ و بالاترین درجه‌ی خیانت=۵) نمره‌گذاری می‌شود؛ دامنه‌ی نمرات بین ۴۳ تا ۲۱۵ است. این مقیاس سه زیرمقیاس فعالیت‌های دوستانه (گویه‌های ۲، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۶، ۱۹، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۹، ۳۳، ۳۴، ۳۵، ۳۶ و ۳۹)، فعالیت‌های هیجانی (گویه‌های ۴، ۵، ۶، ۱۵، ۱۷، ۲۰، ۳۰، ۳۱ و ۳۸) و فعالیت‌های جنسی (گویه‌های ۱، ۳، ۱۳، ۱۴، ۱۸، ۲۸، ۳۲، ۳۷، ۴۰، ۴۱، ۴۲ و ۴۳) را می‌سنجد (Docan-Morgan & Docan, 2007). با توجه به اینکه این مقیاس، نمره‌ی کلی ۴۳ که پایین‌ترین نمره در مقیاس است به عنوان نمره برش خیانت اینترنتی در نظر گرفته می‌شود؛ به عبارت دیگر، چون براساس نمره‌گذاری مقیاس خیانت اینترنتی نمره‌ی ۱ نشان‌دهنده‌ی عدم خیانت در هر سؤال است، بنابراین نمره‌ی ۴۳ نشان‌دهنده عدم خیانت است؛ یعنی

1. marital self-disclosure scale

2. internet infidelity scale

افراد دارای نمره‌ی ۴۳ بدون خیانت اینترنتی و افراد دارای نمرات بالاتر از ۴۳ به‌عنوان افراد دارای حداقل یک بار رفتار مبتنی بر خیانت اینترنتی هستند. همچنین نمرات ۲۲، ۹ و ۱۲ به‌عنوان نمره‌ی برش برای زیر مقیاس‌های فعالیت‌های دوستانه، فعالیت‌های هیجانی و فعالیت‌های جنسی در نظر گرفته شد؛ زیرا این نمرات پایین‌ترین نمرات در این زیرمقیاس‌ها هستند. این مقیاس در ایران ترجمه و مورد استفاده قرار گرفته است و سه بعد از طریق تحلیل عامل تأییدی مورد تأیید قرار گرفت (Nooripour et al., 2017). ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس به‌صورت کلی ۰/۹۱ بوده است و میزان آن برای سه زیر مقیاس فعالیت‌های دوستانه، فعالیت‌های هیجانی و فعالیت‌های جنسی به ترتیب ۰/۹۵، ۰/۸۹ و ۰/۹۰ بوده است. همچنین بین زیرمقیاس‌های آن با کل مقیاس رابطه‌ی معنی‌دار به دست آمد (Nooripour et al., 2017). در پژوهش حاضر میزان ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس برابر با ۰/۸۸ و برای زیرمقیاس‌های فعالیت‌های دوستانه، فعالیت‌های هیجانی و فعالیت‌های جنسی به ترتیب ۰/۸۶، ۰/۸۳ و ۰/۷۹ بود.

شیوه‌ی اجرا پژوهش

پژوهشگران ابتدا با مراجعه به همسران جوان دارای سن زیر ۴۰ سال، پرسشنامه‌های پژوهش را در بین آنان توزیع نمودند. آنان به مدت تقریباً ۴۵ دقیقه پرسشنامه‌ها را تکمیل کردند. در صورتی که یکی از همسران (زن یا مرد) در زمان مراجعه در منزل حضور نداشت، به آنان گفته شد که تا سه روز آینده و با مراجعه‌ی بعدی پژوهشگر پرسشنامه‌های تکمیل‌شده را تحویل دهند. پس از جمع‌آوری پرسشنامه‌ها (تقریباً به مدت سه ماه)، تعداد ۳۷۸ پرسشنامه تکمیل‌شده جمع‌آوری شد. چون همسران به‌عنوان نمونه‌ی پژوهش انتخاب شدند، بنابراین در هر یک از متغیرهای پژوهش، نمره‌ی زن و شوهر با هم جمع و بر دو تقسیم شد تا نمره‌ی نهایی همسران در متغیرها مشخص شود. در نهایت نمرات مربوط به پرسشنامه‌ها با استفاده از آزمون تحلیل تشخیص (تمیز) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

با توجه به نقطه‌ی برش ۴۳ برای مقیاس خیانت اینترنتی، از بین ۳۷۸ زن و شوهر ۹۲ زن و شوهر [۲۴/۳۴ درصد؛ ۱۱ زن (۲/۹۱ درصد) و ۸۱ مرد (۲۱/۴۳ درصد)] دارای خیانت اینترنتی و ۲۸۶ زن و شوهر [۷۵/۶۶ درصد؛ ۱۶۸ زن (۴۴/۴۴ درصد) و ۱۱۸ مرد (۳۱/۲۲ درصد)] بدون خیانت زناشویی بودند. با توجه به نمره‌ی

برش ۲۲، همچنین از میان همسران، ۷۹ زن و شوهر [۲۰/۹۰ درصد؛ ۵۲ زن (۱۳/۷۶ درصد) و ۲۷ مرد (۷/۱۴ درصد)] دارای فعالیت‌های دوستانه‌ی اینترنتی و ۲۹۹ زن و شوهر [۷۹/۱۰ درصد؛ ۱۰۱ زن (۲۶/۷۲ درصد) و ۱۹۸ مرد (۵۲/۳۸ درصد)] بدون فعالیت‌های دوستانه‌ی اینترنتی بودند؛ با توجه به نمره‌ی برش ۹، ۶۱ زن و شوهر [۱۶/۱۴ درصد؛ ۵۱ زن (۱۳/۴۹ درصد) و ۱۰ مرد (۲/۶۵ درصد)] دارای فعالیت‌های هیجانی اینترنتی و ۳۱۷ زن و شوهر [۸۳/۸۶ درصد؛ ۵۲ زن (۱۳/۷۶ درصد) و ۲۶۵ مرد (۷۰/۱۱)] بدون فعالیت‌های هیجانی اینترنتی بودند. علاوه‌براین، با توجه به نمره‌ی برش ۱۲، ۱۱۵ زن و شوهر [۳۰/۴۲ درصد؛ ۸۹ زن (۲۳/۵۴ درصد) و ۲۶ مرد (۶/۸۸ درصد)] دارای فعالیت‌های جنسی اینترنتی و ۲۶۳ زن و شوهر [۶۹/۵۸ درصد؛ ۵۷ زن (۱۵/۰۸ درصد) و ۲۰۶ مرد (۵۴/۴۹ درصد)] بدون فعالیت‌های جنسی اینترنتی بودند.

در جدول ۱ رابطه‌ی بهزیستی معنوی، گذشت و خودافشاگری زناشویی با خیانت اینترنتی و ابعاد آن را نشان می‌دهد. با وجود آماره‌ی کشیدگی و چولگی بین +۲ و -۲ که نشان از نرمال بودن توزیع این متغیرها می‌دهد، بین بهزیستی معنوی و ابعاد آن، گذشت هیجانی و گذشت تصمیمی و همچنین بین خودافشاگری و ابعاد آن با خیانت اینترنتی رابطه‌ی منفی معنی‌دار وجود دارد. به این معنی که با افزایش میزان متغیرهای پیش‌بین، خیانت اینترنتی کاهش یافته است و برعکس.

جدول ۱ خلاصه نتایج همبستگی پیرسون برای بررسی رابطه‌ی بهزیستی معنوی، گذشت و خودافشاگری

زناشویی با خیانت اینترنتی و ابعاد آن

متغیرهای پیش‌بین	کشیدگی (کل)	چولگی (کل)	متغیر پیش‌بین (۳۷۸ زن و شوهر)	
			فعالیت دوستانه	فعالیت هیجانی
الف- بهزیستی مذهبی	۰/۲۵۹	-۱/۱۵۳	-۰/۰۹۲	-۰/۲۱۳**
ب- بهزیستی وجودی	۰/۳۹۸	-۱/۰۵۶	-۰/۱۵۸**	۰/۰۰۱
بهزیستی معنوی	۰/۱۸۶	-۱/۲۹۲	-۰/۲۱۸**	-۰/۲۲۵**
الف- گذشت هیجانی	۰/۳۰۲	-۱/۱۵	-۰/۳۶**	-۰/۲۴۶**
ب- گذشت تصمیمی	۰/۶۶۱	-۰/۷۸۵	-۰/۳۸۹**	-۰/۰۳۴
الف- ارتباطی	۰/۹۵۶	۰/۱۱۶	-۰/۱۵۹**	-۰/۰۶۳
ب- جنسی	۰/۲۶۶	-۰/۸۳	-۰/۲۰۴**	-۰/۳۵۳**
ج- مالی	۰/۶۹۳	-۰/۲۶	-۰/۱۲۷*	-۰/۱۵۳**
ه- عدم توازن	-۰/۴۳۳	-۰/۳۷۲	-۰/۴۰۸**	-۰/۱۵۷**
خودافشاگری زناشویی	۰/۱۵۳	-۰/۶۹۲	-۰/۲۹۷**	-۰/۲۹۲**
فعالیت‌های دوستانه	۱/۱۹۵	۰/۶۶۸	-	-
فعالیت‌های هیجانی	۱/۵۹۷	۱/۷۷۱	-	-
فعالیت‌های جنسی	۱/۱۱۷	۰/۲۴۳	-	-
خودافشاگری زناشویی	۰/۷۲	-۰/۳۰۵	-	-

*p<0/05 **p<0/01

در جدول ۲ میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش به تفکیک دو گروه دارای خیانت اینترنتی بالا و پایین آورده شده است.

جدول ۲ میانگین و انحراف معیار بهزیستی معنوی، گذشت و خودافشاگری زناشویی در همسران با و بدون خیانت اینترنتی

متغیرهای پیش‌بین	بدون خیانت اینترنتی (۶۱ زن و شوهر) میانگین (انحراف استاندارد)	با خیانت اینترنتی (۳۱۷ زن و شوهر) میانگین (انحراف استاندارد)
بهزیستی معنوی	۳۷/۴۴(۵/۷۷)	۲۹/۲۶(۶/۸۲)
الف- بهزیستی مذهبی	۳۱/۴۱(۸/۲۵)	۲۶/۵۵(۵/۹۹)
ب- بهزیستی وجودی	۶۸/۸۵(۱۱/۹۱)	۵۵/۸۱(۱۲/۰۵)
کل	۲۶/۶۱(۴/۵۷)	۲۲/۸۳(۴/۸۲)
گذشت	۲۴/۷۰(۲/۷۲)	۲۳/۴۲(۴/۷۸)
الف- گذشت هیجانی	۲۲/۵۶(۴/۸۵)	۱۸/۴۲(۵/۱۳)
ب- گذشت تصمیمی	۱۶/۹۳(۳/۱۱)	۱۳/۴۴(۲/۲۳)
الف- ارتباطی	۱۹/۵۹(۲/۲۶)	۱۶/۷۵(۲/۸۶)
ب- جنسی	۱۶/۳۴(۲/۶۵)	۱۳/۳۶(۲/۱۹)
ج- مالی	۷۵/۴۳(۹/۵۰)	۶۲/۰۵(۱۰/۶۶)
ه- عدم توازن		
کل		

با توجه به اینکه بهزیستی معنوی و خودافشاگری زناشویی دارای ابعاد بودند، در تحلیل تشخیص گام‌به‌گام، در بار اول بهزیستی معنوی (کل)، گذشت هیجانی و تصمیمی و خودافشاگری زناشویی (کل) و در بار دوم ابعاد بهزیستی معنوی (مذهبی و وجودی)، گذشت هیجانی و تصمیمی و ابعاد خودافشاگری زناشویی (ارتباطی، جنسی، مالی و عدم توازن) وارد تحلیل تشخیص شدند، سهم معنی‌داری متغیرهای پیش‌بین در تابع تشخیص (بار اول و دوم) به ترتیب اهمیت در جدول ۳ نشان داده شده است؛ در بار اول که بهزیستی معنوی (کل)، گذشت هیجانی و تصمیمی و خودافشاگری زناشویی (کل) وارد تحلیل تشخیص گام‌به‌گام شدند، نتایج جدول نشان می‌دهد که خودافشاگری زناشویی ($p < 0/001$; $F = 83/187$)؛ $F = 0/819$ (لامبدای ویلکز) بیشترین میزان تأثیر را در تابع تشخیص داشت؛ پس از آن، متغیرهای بهزیستی معنوی ($p < 0/001$; $F = 69/676$)؛ $F = 0/726$ (لامبدای ویلکز) و گذشت هیجانی ($p < 0/001$; $F = 50/126$)؛ $F = 0/713$ (لامبدای ویلکز) بودند؛ در بار دوم که ابعاد بهزیستی معنوی، گذشت هیجانی و تصمیمی و ابعاد خودافشاگری وارد تحلیل تشخیص شد، نتایج نشان داد که خودافشاگری جنسی ($p < 0/001$; $F = 126/374$)؛ $F = 0/748$ (لامبدای ویلکز) بیشترین میزان تأثیر را در تابع تشخیص داشت؛ پس از آن متغیرهای بهزیستی مذهبی

($p < 0/001$; $F = 87/504$; $\lambda = 0/682$) لامبدای ویلکز، خودافشاگری در عدم توازن ($p < 0/001$; $F = 67/269$); ($p < 0/001$; $F = 52/323$; $\lambda = 0/641$) و گذشت هیجانی ($p < 0/001$; $F = 65/0$; $\lambda = 0/650$) لامبدای ویلکز) بودند.

جدول ۳ نتایج تحلیل تابع تشخیص به روش گام به گام

گام	متغیر پیش‌بین	لامبدای ویلکز				F واقعی	
		آماره	DF1	DF2	DF3	DF1	DF2
بار اول	خودافشاگری زناشویی	0/819	1	1	376	1	376
	بهبودی معنوی	0/726	2	1	376	2	376
	گذشت هیجانی	0/713	3	1	376	3	376
بار دوم	خودافشاگری جنسی	0/748	1	1	376	1	376
	بهبودی مذهبی	0/682	2	1	376	2	376
	خودافشاگری در عدم توازن	0/650	3	1	376	3	376
	گذشت هیجانی	0/641	4	1	376	4	376

بر اساس نتایج جدول ۴ که در بار اول بهبودی معنوی (کل)، گذشت هیجانی و تصمیمی و خودافشاگری زناشویی (کل) وارد تحلیل تشخیص شد، ارزش ویژه‌ی تابع که بین دو گروه همسران دارای خیانت اینترنتی بالا و پایین تمایز ایجاد کرده است، برابر با ۰/۴۰۲ است؛ به این معنی که تابع تشخیص ۱۰۰ درصد واریانس را تبیین می‌کند. همبستگی کانونی ۰/۵۴ و مقدار خی دو برابر با ۱۲۶/۵۶۳ بوده است که نشانگر معنی‌داری تمایز ایجاد شده در دو گروه به واسطه‌ی این تابع است. در بار دوم که ابعاد بهبودی معنوی، گذشت هیجانی و تصمیمی و ابعاد خودافشاگری زناشویی وارد تحلیل شدند، ارزش ویژه‌ی تابع که بین دو گروه همسران دارای خیانت اینترنتی بالا و پایین تمایز ایجاد کرده است، برابر با ۰/۵۶۱ است؛ به این معنی که تابع تشخیص ۱۰۰ درصد واریانس را تبیین می‌کند. همبستگی کانونی ۰/۶۰ و مقدار خی دو برابر با ۱۶۶/۵۷۸ بوده است که نشانگر معنی‌داری تمایز ایجاد شده در دو گروه به واسطه‌ی این تابع است.

جدول ۴. نتایج تحلیل تابع تشخیص

تابع تشخیص	ارزش ویژه تابع	درصد واریانس	همبستگی کانونی	لامبدای ویلکز	خی دو	درجه آزادی	سطح معنی‌داری
بار اول	0/402	100/00	0/536	0/713	126/563	3	0/001
بار دوم	0/561	100/00	0/60	0/641	166/578	4	0/001

جدول ۵ نتایج نهایی و خلاصه تابع تشخیصی به منظور تفکیک دو گروه را نشان می‌دهد. نتایج این جدول نشان می‌دهد که در بار اول یعنی زمانی که بهبودی معنوی (کل)، گذشت هیجانی و تصمیمی و

خودافشاگری زناشویی (کل) وارد تحلیل تشخیص شدند، این تابع تشخیصی توانسته است ۹۵/۱٪ افراد گروه بدون خیانت اینترنتی و ۷۲/۹٪ افراد گروه دارای خیانت اینترنتی را درست گروه‌بندی کرده است. به صورت کلی می‌توان گفت که ۷۶/۵٪ کل آزمودنی‌ها را به درستی طبقه‌بندی کرده است. در بار دوم، زمانی که ابعاد بهزیستی معنوی، گذشت هیجانی و تصمیمی و ابعاد خودافشاگری زناشویی وارد تحلیل تشخیص گام به گام شدند، این تابع تشخیصی توانسته است ۷۸/۷٪ افراد گروه بدون خیانت اینترنتی و ۷۳/۲٪ افراد گروه دارای خیانت اینترنتی را درست گروه‌بندی کرده است. به صورت کلی می‌توان گفت که ۷۴/۱٪ کل آزمودنی‌ها را به درستی طبقه‌بندی کرده است.

جدول ۵ نتایج نهایی تحلیل تشخیص به تفکیک دو گروه

جمع	با خیانت اینترنتی	بدون خیانت اینترنتی	گروه		
۶۱	۳	۵۸	بدون خیانت اینترنتی	بار اول	فراوانی
۳۱۷	۲۳۱	۸۶	با خیانت اینترنتی		
۱۰۰/۰	۰	۹۵/۱	بدون خیانت اینترنتی	درصد	
۱۰۰/۰	۷۲/۹	۲۷/۱	با خیانت اینترنتی		
۶۱	۱۳	۴۸	بدون خیانت اینترنتی	بار دوم	فراوانی
۳۱۷	۲۳۲	۸۵	با خیانت اینترنتی		
۱۰۰/۰	۲۱/۳	۷۸/۷	بدون خیانت اینترنتی	درصد	
۱۰۰/۰	۷۳/۲	۲۶/۸	با خیانت اینترنتی		

بحث و نتیجه گیری

هدف پژوهش حاضر بررسی میزان شیوع خیانت اینترنتی در همسران و نقش بهزیستی معنوی، گذشت و خودافشاگری زناشویی در پیش‌بینی عضویت گروهی افراد با و بدون خیانت اینترنتی بود. نتایج نشان داد که ۲۴/۳۴ درصد همسران دارای خیانت زناشویی، ۲۰/۹۰ دارای فعالیت‌های دوستانه اینترنتی، ۱۶/۱۴ درصد دارای فعالیت‌های هیجانی اینترنتی و ۳۰/۴۲ درصد همسران دارای فعالیت‌های جنسی اینترنتی بودند و میزان خیانت اینترنتی و ابعاد آن در مردان بیشتر از زنان بود.

این پژوهش در راستای یافته‌های قبلی است (Zhang et al., 2012, Scheeren et al., 2018)، البته لازم به ذکر است که پژوهش‌های قبلی میزان خیانت آفلاین را بررسی نموده‌اند نه خیانت اینترنتی. همچنین یافته‌های دیگر را مورد تأیید قرار می‌دهد که نشان داده‌اند که ۹۵/۳ درصد افراد گزارش کردند که حداقل یک نوع فعالیت جنسی برخط به عنوان یک نوع خیانت اینترنتی را تجربه کرده‌اند (Liu & Zheng 2020).

در مورد میزان بیشتر خیانت اینترنتی در مردان نسبت به زنان می‌توان گفت که این نتیجه در راستای یافته‌های پژوهش قبلی است که نشان داد میزان شیوع خیانت اینترنتی در مردان بیشتر از زنان است (Liu & Zheng, 2020). همچنین در راستای یافته‌های قبلی است که نشان دادند مردان بیشتر از زنان در برخی از موارد در طول روابط زناشویی، روابط خارج از ازدواج را تجربه کرده‌اند (Taghi Pour et al., 2019) و مردان بیشتر از زنان درگیر در خیانت جنسی می‌شوند (Buss 2018). علاوه بر این، می‌توان گفت که نتایج این پژوهش با یافته‌های قبلی (Zheng & Zheng, 2014; Liu & Zheng, 2020; Zheng et al., 2017) همخوان است که نشان دادند که مردان بیشتر از زنان درگیر در فعالیت‌های جنسی برخط می‌شوند.

یکی از عواملی که باعث می‌شود همسران درگیر در خیانت اینترنتی شوند، احتمالاً این است که آن‌ها در طی فعالیت‌های برخط اینترنتی مبتنی بر خیانت ناشناخته می‌مانند و ناشناخته ماندن (Hertlein & Webster 2008) می‌تواند آن‌ها را بیشتر به سمت خیانت اینترنتی ترغیب کند. همچنین می‌توان گفت که میزان شیوع بالای خیانت اینترنتی در پژوهش حاضر را بر اساس مدل‌هایی از ناراحتی عاطفی (Mileham, 2007) توجیه کرد. بر اساس این مدل اینترنت مانع ناراحتی عاطفی افراد در هنگام ارتباطات اینترنتی مبتنی بر خیانت می‌شود؛ به عبارت دیگر، در مواقعی که با فردی از جنس مخالف در اینترنتی پیام (جنسی، ارتباطی و هیجانی) ردوبدل می‌کند، دچار ناراحتی عاطفی نمی‌شود؛ زیرا فرد مورد نظر به صورت زنده مقابل او نیست و بنابراین احساس ناراحتی برای فرد معنی نخواهد داشت. همچنین، نمی‌توان از گسترش اینترنت (Vossler, 2016) و شبکه‌های اجتماعی و مجازی غافل شد؛ استفاده گسترده از اینترنت و شبکه‌های اجتماعی می‌تواند موجب آشنایی افراد با افرادی از جنس مخالف شود و همین سهولت در دست‌یابی به دوستی و روابط اجتماعی می‌تواند موجب افزایش میزان خیانت اینترنتی در افراد شود؛ زیرا در پژوهش‌های قبلی به سهولت در دسترسی به افراد به‌عنوان یک عامل خیانت اینترنتی اشاره شده است (Hertlein and Stevenson, 2010).

در مورد بالا بودن میزان شیوع خیانت اینترنتی در مردان نسبت به زنان می‌توان گفت که احتمالاً این امر به دلایلی تفاوت در انگیزه‌های زنان و مردان برای پرداختن به فعالیت‌های مبتنی بر خیانت اینترنتی است؛ زیرا پژوهش‌های قبلی (Liu & Zheng, 2020) بیان کردند که مردان از انگیزه بالاتری برای سوءاستفاده جنسی و کسب مهارت‌های جنسی به صورت برخط دارند. از این رو، می‌توان گفت که شاید یکی از دلایل بالا بودن میزان خیانت اینترنتی در میزان همین انگیزه باشد. علاوه بر این، می‌توان گفت شاید یکی دیگر از دلایل این امر این است که زنان به‌ویژه در کشورهای آسیایی، کمتر از مردان از شبکه‌های اجتماعی استفاده می‌کنند

(Alnjada et al., 2019)؛ بنابراین، زنان به دلیل درگیری کمتر در شبکه‌های اجتماعی، کمتر به خیانت اینترنتی روی می‌آورند. زنان در کشور ایران نسبت به زندگی زناشویی و تربیت فرزند بیشتر متعهدتر هستند و این امر باعث می‌شود که مقداری از وقت خود را به انجام فعالیت‌های مربوط به امور زندگی و تربیت فرزند کنند که همین امر باعث استفاده کمتر آن‌ها از شبکه‌های اجتماعی و به دنبال آن درگیری کمتر آن‌ها در خیانت اینترنتی یا برخط می‌شود.

نتایج همبستگی پیرسون نشان داد که بین بهزیستی معنوی، بهزیستی مذهبی و وجودی به صورت منفی با خیانت اینترنتی و ارتباط معنی‌دار داشت. علاوه بر این، بین بهزیستی مذهبی با فعالیت‌های هیجانی و جنسی و بین بهزیستی وجودی با فعالیت‌های دوستانه و جنسی رابطه‌ی منفی معنی‌دار به دست آمد. بر اساس نتایج تحلیل تشخیص گام‌به‌گام به صورت کلی بهزیستی معنوی و از میان ابعاد بهزیستی مذهبی در پیش‌بینی عضویت گروهی همسران با و بدون خیانت اینترنتی نقش معنی‌دار داشتند. در مورد ارتباط بهزیستی معنوی با خیانت اینترنتی پژوهشی انجام نشده است؛ اما پژوهش‌های مشابه نشان داده‌اند بین ایمان و مذهب (Fincham Tuttle & Davis, 2015) با خیانت زناشویی رابطه‌ی معنی‌دار وجود دارد.

بهزیستی معنوی موجب احساسات و نگرش‌ها و رفتارهای مثبت نسبت به رابطه با خود و دیگران می‌شود و رضایت، شادی، خرسندی، عشق، احترام و نگرش مثبت در افراد را به همراه دارد (Fisher, 2011) بنابراین برخورداری از بهزیستی معنوی موجب می‌شود همسران کمتر به فعالیت‌های برخط مبتنی بر خیانت اینترنتی بپردازند؛ زیرا این رفتار با معنویت و بهزیستی مذهبی آنان سازگار نیست؛ علاوه بر این می‌توان گفت که برخورداری از بهزیستی معنوی بالا موجب ارتباط بهتر با خود، دیگران و خداوند می‌شود (Fisher, 2011)، بنابراین ارتباط مناسب و مثبت با خود، دیگران و خداوند می‌تواند به عنوان یک عامل در درگیری کمتر در خیانت اینترنتی در میان آنان شود.

نتایج همبستگی پیرسون نشان داد که بین گذشت هیجانی با خیانت اینترنتی و ابعاد آن یعنی فعالیت‌های دوستانه، هیجانی و جنسی اینترنتی رابطه‌ی منفی معنی‌دار و بین گذشت تصمیمی با خیانت اینترنتی و فعالیت‌های دوستانه و جنسی اینترنتی ارتباط معنی‌دار وجود داشت. همچنین در تابع تشخیص در تحلیل تشخیص گام‌به‌گام گذشت هیجانی در پیش‌بینی عضویت گروهی همسران با و بدون خیانت اینترنتی نقش معنی‌دار داشت. تا زمان انجام این پژوهش، در مورد ارتباط گذشت با خیانت اینترنتی، پژوهشی انجام نشده است؛ اما می‌توان گفت که این نتیجه در راستای یافته‌های قبلی است که به این نتیجه دست یافتند که شرکای

دارای نگرش منفی نسبت به خیانت عاطفی و جنسی گذشت بیشتری نسبت به همدیگر دارند (Bendixen et al., 2018).

در تبیین این یافته می‌توان گفت که افراد دارای گذشت هیجانی، هیجانات منفی خود را نسبت به فرد خطاکار یا فردی که در حق آن‌ها خطایی انجام داده است، نشان می‌دهند (Ch et al., 2019)؛ بنابراین اگر همسران از این بعد گذشت برخوردار باشند با کاهش هیجانات منفی نسبت به همسران خویش در مواقع خطا سعی می‌کنند نسبت به وی گذشت نشان دهند و همین امر می‌تواند در کاهش خیانت اینترنتی در آنان را به دنبال داشته باشد، زیرا کاهش هیجانات منفی نسبت به همسر خطاکار می‌تواند بروز هیجانات مثبت را به دنبال داشته باشد و این هیجانات مثبت می‌تواند کاهش خیانت اینترنتی را به دنبال داشته باشد. همچنین افراد دارای گذشت تصمیمی، سعی می‌کند به صورت منطقی و واقعی گذشت را نسبت به فرد خطاکار نشان دهند (Ch et al., 2019)؛ بنابراین همسران برخوردار از این نوع گذشت سعی می‌کنند در مقابل خطاهای همسر خویش به صورت واقعی وی را ببخشند و این امر موجب ارتباط مثبت آنان با همسرشان می‌شود و کاهش خیانت اینترنتی در آنان را به دنبال خواهد داشت؛ زیرا در پژوهش‌های قبلی رابطه‌ی گذشت با ثبات زناشویی، کیفیت زندگی زناشویی (He et al., 2018)، کیفیت زندگی زناشویی و رضایت زناشویی (Mirzadeh & Fallahchai, 2012) و ارتباطی (Pelucchi et al., 2015) همسران به اثبات رسیده است؛ اما همسرانی که در این دو بعد گذشت نمرات پایین دریافت می‌کنند، ممکن است در هنگام خطاهای یا دلخوری‌های زناشویی نتوانند راهکار درستی داشته باشند و چون نسبت به همسر خود گلايه و دلخوری دارند، بنابراین ممکن است روی به خیانت‌های اینترنتی برای کاهش این خلأ ارتباطی و عاطفی بیاورند.

همچنین نتایج همبستگی پیرسون نشان داد که بین خودافشاگری هیجانی و ابعاد آن (ارتباطی، جنسی، مالی و عدم توازن) با خیانت اینترنتی و ابعاد آن یعنی فعالیت‌های دوستانه، هیجانی و جنسی رابطه‌ی منفی معنی‌دار وجود داشت. همچنین در تابع تشخیص در تحلیل تشخیص گام به گام خودافشاگری زناشویی و از میان ابعاد آن خودافشاگری در عدم توازن در پیش‌بینی عضویت گروهی همسران با و بدون خیانت اینترنتی نقش معنی‌دار داشت.

تا زمان انجام این پژوهش، در مورد رابطه‌ی خودافشاگری زناشویی با خیانت اینترنتی پژوهشی انجام نشده است؛ اما نشان داده شده است که خودافشاگری زناشویی بر حل تعارضات و کیفیت رابطه زناشویی (Lee, 2015; AlKhazaleh & Younes, 2019; La France, 2019; Quek et al, 2015)؛ بهبود روابط صمیمی همسران (Lee,

Gillath et al., 2019) و رضایت جنسی و رضایت زناشویی (La France, 2019; Çağ & Yildirim, 2018) تأثیر دارد.

در تبیین این یافته می‌توان گفت که همسران دارای خودافشاگری زناشویی بالا، احساسات و عواطف را با همدیگر به اشتراک می‌گذارند و سعی می‌کنند در مورد مسائل ارتباطی، جنسی، مالی و ناملایمات یا عدم توازن‌ها خودافشاگری کنند و در این زمینه‌ها با همدیگر صحبت کنند؛ بنابراین این افراد کمتر مرتکب خیانت اینترنتی می‌شوند و سعی می‌کنند با در میان گذاشتن اطلاعات همدیگر به حل تعارضات و بهبود کیفیت رابطه، صمیمیت و رضایت جنسی و رضایت زناشویی کمک کنند (AlKhazaleh & Younes 2015; Quek et al., 2015; Çağ & Yildirim 2018, La France, 2019, Lee et al., 2019). به عبارت دیگر، می‌توان گفت که شاید یکی از عوامل مرتبط با خیانت اینترنتی این باشد که آنان سعی می‌کنند در ارتباطات اینترنتی برای فردی از جنس مخالف خودافشاگری کنند؛ هرچند این بحث نیاز به پژوهش دارد، اما می‌توان گفت که همسران دارای خودافشاگری پایین ممکن است از طرف همسر خود برای خودافشاگری در زمینه‌ی ارتباطی، جنسی، مالی و عدم توازن بازخورد دریافت نکنند و ممکن است برای جستجوی این خلأ روی به ارتباطات اینترنتی با جنس مخالف و خیانت اینترنتی و برخط پردازند.

با توجه به تابع تشخیص در تحلیل تشخیص گام به گام، خودافشاگری زناشویی (به‌ویژه خودافشاگری جنسی و عدم توازن)، بهزیستی معنوی (به‌ویژه بهزیستی مذهبی) و گذشت هیجانی به ترتیب در تشخیص همسران با و بدون خیانت اینترنتی نقش معنی‌دار داشته‌اند، می‌توان گفت که افشای خویشن برای همسر به‌ویژه خودافشاگری جنسی و خودافشاگری در مورد ناملایمات زندگی (عدم توازن) موجب می‌شود که همسران به جای افشای خویشن در اینترنت برای یک فرد از جنس مخالف و یا خیانت اینترنتی به افشای خویشن برای همسر خویش پردازند؛ در مورد نقش بهزیستی معنوی به‌ویژه بهزیستی مذهبی می‌توان گفت که با توجه به مذهبی بودن جامعه‌ی ایرانی این نتیجه قابل توجیه است؛ بنابراین برخورداری از سلامت معنوی و ارتباط مؤثر و مثبت با خداوند، خویشن و دیگران در زندگی زناشویی می‌تواند کاهش خیانت اینترنتی را به همراه داشته باشد؛ زیرا افراد دارای بهزیستی معنوی و مذهبی از نظر اخلاقی و مذهبی خیانت اینترنتی را مناسب نمی‌دانند. همچنین می‌توان گفت که گذشت هیجانی نیز احتمالاً به این دلیل در تابع تشخیص نقش داشته است که در هنگام خطاها کاهش هیجان منفی همسران نسبت به همدیگر را به دنبال دارد، بنابراین کاهش هیجان منفی نسبت به همسر ایجادکننده‌ی دلخوری، می‌تواند موجب کاهش روی آوردن همسران

به خیانت اینترنتی شود. چون همسران دارای چنین گذشته‌ی سعی می‌کنند با کاهش هیجان‌ات منفی نسبت به همسر بانی دلخوری و جایگزین کردن آن‌ها با هیجان‌ات مثبت به ارتباط مناسب خود با همسر کنند و این امر به کاهش میزان خیانت اینترنتی در آنان منجر خواهد شد.

محدودیت‌های پژوهش

از جمله محدودیت‌های این پژوهش نداشتن نقطه‌ی برش در مقیاس خیانت اینترنتی بود؛ این امر می‌تواند در نتایج، به ویژه هنگام گزارش شیوع خیانت اینترنتی، نقش داشته باشد؛ بنابراین، به پژوهش‌های بعدی پیشنهاد می‌شود از پرسشنامه‌های دارای نقطه‌ی برش استفاده کنند و یا نقطه‌ی برش این مقیاس را مورد پژوهش قرار دهند. از جمله محدودیت‌های این پژوهش، نمونه‌ی پژوهشی است؛ نمونه‌ی پژوهش حاضر همسران زیر ۴۰ سال بوده است و تعمیم آن به همسران دارای سن بالاتر از ۴۰ سال احتیاط لازم را به همراه دارد.

پیشنهاد‌های پژوهشی و کاربردی

بنابراین در پژوهش‌های بعدی رفع این محدودیت با انجام پژوهش در میان همسران در سنین مختلف و تفاوت‌های سنی در خیانت اینترنتی پیشنهاد می‌شود. با توجه به همبستگی بودن این پژوهش، پیشنهاد می‌شود که در پژوهش‌های بعدی به انجام پژوهش‌های مقایسه‌ای با بررسی عوامل خیانت اینترنتی و پیامدهای آن پرداخته شود. محدودیت دیگر، یک‌دست نبودن نمونه پژوهش بود؛ در این پژوهش همسران دوران عقد و همسران دارای زندگی مشترک در پژوهش شرکت کردند؛ مدت زندگی مشترک می‌تواند بر نتایج تأثیر داشته باشد؛ بنابراین به پژوهش‌های بعدی پیشنهاد می‌شود که یک‌دست بودن نمونه را مورد توجه قرار دهند. نتایج این پژوهش نشان داد که خودافشاگری (جنسی و عدم توازن)، بهزیستی معنوی (به‌ویژه مذهبی) و گذشت هیجانی در تمیز همسران با و بدون خیانت اینترنتی حمایت می‌کند؛ بنابراین به مشاوران و روان‌شناسان زناشویی پیشنهاد می‌شود که به نقش بهزیستی معنوی، خودافشاگری زناشویی و گذشت در خیانت اینترنتی در همسران زیر ۴۰ سال توجه نمایند و آموزش‌ها و راهبردهای مبتنی بر معنویت، خودافشاگری زناشویی و گذشت برای همسران زیر چهل سال به کار ببرند تا بتوانند از خیانت اینترنتی در آنان جلوگیری کنند.

اخلاق پژوهش

به در این پژوهش علاوه بر نوشتن راهنما در ابتدای پرسشنامه، در اجرای پژوهش هدف از اجرا به روشنی برای آنان توضیح داده شد؛ همچنین به آنان اطمینان داده شد که یافته‌های آنان محرمانه است و در مقاله‌ای بدون ذکر اطلاعات شخصی آن‌ها به چاپ خواهد رسید. سپس شرکت‌کنندگان فرم رضایت از شرکت در پژوهش را تکمیل کردند. در صورت عدم رضایت یکی از همسران، پرسشنامه در اختیار هر دو زن و شوهر قرا داده نشد. علاوه بر این در تمام متن مقاله امانت‌داری در استفاده از منابع داخلی و خارجی و دقت در استناددهی رعایت شده است.

منابع مالی

این مطالعه با هزینه شخصی پژوهشگران انجام گرفته و در هیچ‌یک از مراحل انجام این پژوهش هیچ‌گونه منابع مالی دریافت نشده است.

دسترسی به مواد و داده‌ها

داده‌ها محرمانه بوده و نتایج آن در اختیار هیچ‌کسی قرار نخواهد گرفت.

تأیید اخلاقی و رضایت مشارکت‌کنندگان

در این مطالعه، علاوه بر نوشتن راهنما در ابتدای پرسشنامه، هدف از پژوهش برای شرکت‌کنندگان در پژوهش توضیح داده شده است. سپس آن‌ها فرم رضایت از شرکت در پژوهش را تکمیل کردند.

رضایت برای انتشار

نویسنده برای انتشار این مقاله رضایت کامل دارد.

تصریح درباره تعارض منافع

این پژوهش با منافع شخص یا سازمانی منافات ندارد.

سپاسگزاری

بدین‌وسیله از همه زن و شوهرهای شرکت‌کننده در این پژوهش تشکر می‌کنیم.

References

- Abhari, M. B., e Fisher, J. W., Kheiltash, A., & Nojomi, M. (2018). Validation of the Persian version of spiritual well-being questionnaires. *Iranian journal of medical sciences*, 43(3), 276-285. <http://doi.org/10.30476/IJMS.2018.40539>.
- AlKhazaleh, Z., & M. Younes, B. (2015). The Relationship between Self-Disclosure and Management of Marital Conflict among a Sample of Educational Zarqa First Directorate Teachers in Jordan. *European Journal of Social Sciences*, 47(4), 387-398. <https://eis.hu.edu.jo/deanshipfiles/pub109077119.pdf>.
- Alnjadat, R., Hmaid, M. M., Samha, T. E., Kilania, M., & Hasswan, A. M. (2018). Gender variations in social media usage and academic performance among the students of the University of Sharjah. *Journal of Taibah University Medical Sciences*, 14(4), 390-394. <http://doi.org/10.1016/j.jtumed.2019.05.002>.
- Asgeirsdottir, G., e Asgeirsdottir, G. H., Sigurdardottir, V., Gunnarsdottir, S., Sigurbjörnsson, E., Traustadottir, R., Kelly, E, ... Vivat, B. (2017). Spiritual well-being and quality of life among Icelanders receiving palliative care: Data from Icelandic pilot-testing of a provisional measure of spiritual well-being from the European organization for research and treatment of cancer. *European Journal of Cancer Care*, 26(2),e12394. <https://doi.org/10.1111/ecc.12394>.
- Avani, M., & Zareei Mohammadabadi, H. (2020). "Investigation on the Reasons and Backgrounds of Women's Extramarital Relations from Men's Perspective: A Grounded Theory. *Journal of Family Counseling and Psychotherapy*, 10(1), 125-150. <https://doi.org/20.1001.1.22516654.1399.10.1.6.7>.
- Aviram, I., & Amichai-Hamburger, Y. (2005). Online infidelity: Aspects of dyadic satisfaction, self-disclosure, and narcissism. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 10(3), JCMC1037. <https://doi.org/10.1111/j.1083-6101.2005.tb00249.x>.
- Bendixen, M., Kennair, L. E., & Grøntvedt, T. (2018). Forgiving the Unforgivable: Couples' Forgiveness and Expected Forgiveness of Emotional and Sexual Infidelity From an Error Management Theory Perspective. *Evolutionary Behavioral Sciences*, 12(4),322–335. <https://doi.org/10.1037/ebs0000110>.

- Bhattacharyya, K. K. (2020). The sacred relationship between marriage, spirituality, and healthy aging in Hinduism. *Journal of Religion, Spirituality & Aging*, 32(2), 135-148. <https://doi.org/10.1080/15528030.2019.1670771>.
- Buss, D. M. (2018). Sexual and emotional infidelity: Evolved gender differences in jealousy prove robust and replicable. *Perspectives on Psychological Science*, 13(2), 155-160. <https://doi.org/10.1177/1745691617698225>.
- Çağ, P., & Yıldırım, I. (2018). The Mediator Role of Spousal Self-Disclosure in the Relationship between Marital Satisfaction and Spousal Support. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 18(3), 701-736. <https://doi.org/10.12738/estp.2018.3.0086>.
- Cavaglioni, G., & E. Rashty (2010). "Narratives of suffering among Italian female partners of cybersex and cyber-porn dependents." *Sexual Addiction & Compulsivity*, 17(4), 270-287. <https://doi.org/10.1080/10720162.2010.513639>.
- Chi, P., Tang, Y., L., Worthington, E. L., Chan, C. L. W., Debbie O. B. Lam, D. O. B., & Lin, X. (2019). Intrapersonal and interpersonal facilitators of forgiveness following spousal infidelity: A stress and coping perspective. *Journal of Clinical Psychology*, 75(10), 1896-1915. <https://doi.org/10.1002/iclp.22825>.
- Chung, M.-S. (2016). Relation between lack of forgiveness and depression: The moderating effect of self-compassion. *Psychological Reports*, 119(3): 573-585. <https://doi.org/10.1177/0033294116663520>.
- Cravens, J. D., Leckie, K. R., & Whiting, J. B. (2013). Facebook infidelity: When poking becomes problematic. *Contemporary Family Therapy*, 35(1), 74-90. <https://doi.org/10.1007/s10591-012-9231-5>
- Docan-Morgan, T., & Docan, C. A. (2007). Internet infidelity: Double standards and the differing views of women and men. *Communication Quarterly*, 55(3), 317-342. <https://www.researchgate.net/publication/233310054>.
- Doka, K. J. (2017). *Grief is a journey*: Atria Books. pp. 14-16. <https://doi.org/10.1080/01463370701492519>.
- Field, C., Zander, J., & Hall, G. (2013). Forgiveness is a present to yourself as well!: An intrapersonal model of forgiveness in victims of violent crime. *International Review of Victimology*, 19(3), 235-247. <https://doi.org/10.1177/0269758013492752>.

- Fincham, F. D., e Lambert, N. M., & Beach, S. R. H. (2010). Faith and Unfaithfulness: Can Praying for Your Partner Reduce Infidelity? *Journal of Personality and Social Psychology*, 99(4), 649 – 659. <https://doi.org/10.1037/a0019628>.
- Fincham, F. D., & May, R. W. (2017). Infidelity in romantic relationships. *Current Opinion in Psychology* 13, 70- 74. <https://doi.org/10.1016/j.copsyc.2016.03.008>.
- Fisher, J. (2011). The four domains model: Connecting spirituality, health, and well-being. *Religions*, 2(1), 17-28. <https://doi.org/10.3390/rel2010017>.
- Gastaud, M. B., Souza, L.D. D., Braga, L., Horta, C. L., Flávio Martinez de Oliveira, F. M., ... da Silva, R. A. (2006). Spiritual well-being and minor psychiatric disorders in psychology students: a cross-sectional study. *Revista de Psiquiatria do Rio Grande do Sul*, 28(1): 1-14. <https://doi.org/10.3390/rel2010017>.
- Ghaderi, A., Tabatabaei, S.M., Nedjat, S., Javadi, M., & Larijani, B. (2018). Explanatory definition of the concept of spiritual health: a qualitative study in Iran. *Journal of Medical Ethics and History of Medicine*, 11, (3), 1-7. <https://jmehm.tums.ac.ir/index.php/jmehm/article/view/308>.
- Gomez, R., & Fisher, J. W. (2003). Domains of spiritual well-being and development and validation of the Spiritual Well-Being Questionnaire. *Personality and individual differences*, 35(8), 1975-1991. [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(03\)00045-X](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(03)00045-X).
- Griffin, B. J., Worthington, E.L., Lavelock, C.R., Wade, N.G., & Hoyt, W.T. (2015). Forgiveness and Mental Health. In: Toussaint L., Worthington E., Williams D. (eds) *Forgiveness and Health*. Springer, Dordrecht. <https://psycnet.apa.org/record/2015-49354-006>.
- Hannawa, A. F., Shigemoto, Y., Little, T. D. (2016). Medical errors: Disclosure styles, interpersonal forgiveness, and outcomes. *Social Science & Medicine*, 156, 29-38. <http://doi.org/10.1016/j.socscimed.2016.03.026>.
- He, Q., Zhong, M., Tong, W., Lan, J., Li, X., Ju, J., & Fang, X. (2018). Forgiveness, Marital Quality, and Marital Stability in the Early Years of Chinese Marriage: An Actor–Partner Interdependence Mediation Model. *Frontiers Psychology*, 9, 1520. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2018.01520>.

- [Henline](#), B. H., Lamke, L. K., & Howard, M. D. (2007). Exploring perceptions of online infidelity. *Personal Relationships*, 14(1), 113–128. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6811.2006.00144.x>.
- Hertlein, K. M., & Stevenson, A. (2010). The seven “As” contributing to Internet-related intimacy problems: A literature review. *Journal of Psychosocial Research on Cyberspace*, 4(1), 1-8. <https://cyberpsychology.eu/article/view/4230/3273>.
- Hertlein, K. M., & Webster, M. (2008). Technology, relationships, and problems: A research synthesis. *Journal of Marital and Family Therapy*, 34(4), 445-460. <http://doi.org/10.1111/j.1752-0606.2008.00087.x>.
- Hertlein, K. M., Chang, J., VanYperen, A., Fatkin, K., & Nakamura, S. (2021). Experiences after infidelity via internet communication: Surveillance, ambivalence, and termination. *Sexual and Relationship Therapy*, 1-20. <https://doi.org/10.1080/14681994.2021.1907568>.
- Hook, J. N. (2007). *Forgiveness, individualism, and collectivism*. The University of Illinois at Urbana-Champaign. <https://scholarscompass.vcu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1791&context=etd>
- Hoseiny, M., Mahmodi, A., & Maredpour, A. (2019). Relationship of spiritual health with Marital Intimacy of Married Students: the Mediating Role of Social Welfare. *mejds. Middle Eastern Journal of Disability Studies*, 9(40), 40-40. <http://jdisabilstud.org/article-1-1259-en.html>.
- Hoesni, S. M., Kasim, A. C., & Zakaria, S. M. (2021). Exploring the Relationship between Spiritual Well-Being and Marital Satisfaction among Urban Malays in Malaysia. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 11(4), 1261–1273. <http://doi.org/10.6007/IJARBS/v11-i4/9664>.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and psychological measurement*, 30(3), 607-610. <https://doi.org/10.1177/001316447003000308>.
- La France, B. (2019). The impact of sexual self-disclosure, sexual compatibility, and sexual conflict on predicted outcome values in sexual relationships. *The*

- Canadian Journal of Human Sexuality, 28(1), 57-67.
<https://doi.org/10.3138/cjhs.2018-0005>.
- Lee, J., & Miller, A. (2019). Effects of self-and partner's online disclosure on relationship intimacy and satisfaction. PLoS ONE, 14(3), e0212186.
<https://doi.org/10.1371/journal.pone.0212186>.
- Liu, Y., & Zheng, L. (2020). Relationships between the Big Five, narcissistic personality traits, and online sexual activities. Personality and individual differences, 152, 109593. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2019.109593>.
- Mao, A., & Raguram, A. (2009). Online infidelity: The new challenge to marriages. Indian Journal of Psychiatry, 51(4), 302-304. <http://doi.org/10.4103/0019-5545.58299>.
- [Merwin, K. E.](#), O'Sullivan, L. F., & Rosen, N. O. (2017). We need to talk: disclosure of sexual problems is associated with depression, sexual functioning, and relationship satisfaction in women. Journal of Sex & Marital Therapy, 43(8) 786-800. <https://doi.org/10.1080/0092623X.2017.1283378>.
- Mileham, B. L. A. (2007). Online infidelity in Internet chat rooms: An ethnographic exploration. Computer Human Behavior, 23(1),11–31.
<https://doi.org/10.1016/j.chb.2004.03.033>.
- Mirzadeh, M., & Fallahchai, R. (2012). The Relationship between Forgiveness and Marital Satisfaction. Journal of Life Science and Biomedicine, 2(6), 278-282.
<http://jlsb.science-line.com/>.
- Moghimi, S., Moradi, O., Seyed Al-Shohadaei, A., & Ahmadian, H. (2020). Developing a Structural Model of Marital Commitment Based on Forgiveness and Self-Differentiation by Mediator Role of Marital Intimacy. Journal of Family Counseling and Psychotherapy, 10(1), 69-90.
https://fcp.uok.ac.ir/article_61655_9322147306f8c3f00a285ccd5c130688.pdf.
- Moller, N. P., & Vossler, A. (2015). Defining infidelity in research and couple counseling: A qualitative study. Journal of sex & marital therapy, 41(5), 487-497. <http://doi.org/10.1080/0092623X.2014.931314>.
- Nooripour, R., e Abdi, M. R., Bakhshani, S., Alikhani, M., Hosseinian, S., & Pour Ebrahim, T. (2018). Exploring Validity and Reliability of Internet Infidelity

- Questionnaire among Internet Users in Iran. *International Journal of High-Risk Behaviors and Addiction*, 6 (1), e34928. <http://doi.org/10.5812/ijhrba.34928>.
- Octaviana, B. N., & Abraham, J. (2018). Tolerance for Emotional Internet Infidelity and Its Correlate with Relationship Flourishing. *International Journal of Electrical and Computer Engineering*, 8(5),3158-3168. https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3227221
- Paloutzian, R. F., & Ellison, C. W. (1991). *Manual for the spiritual well-being scale*. Nyack, NY: Life Advance. https://mds.marshall.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1008&context=co_faculty.
- Pelucchi, S., Paleari, G., Regalia, C., & Fincham, F. D. (2015). Self-forgiveness in romantic relationships: Impact on interpersonal forgiveness. *Family Science*, 6(1),181-190. <https://doi.org/10.1080/19424620.2015.1082048>.
- Phenwan, T., Peerawong, T., & Tulathamkij, K. (2019). The Meaning of Spirituality and Spiritual Well-Being among Thai Breast Cancer Patients: A Qualitative Study. *Indian Journal of Palliative Care*, 25(1), 119–123. http://doi.org/10.4103/IJPC.IJPC_101_18.
- Quek, K. M.-T., Taniguchi, N., & Argiropoulou, M. (2015). Self-disclosure between marital couples: A comparative study between Singapore and Greek couples. *Journal of Comparative Family Studies*, 46(2), 221-240. <https://doi.org/10.3138/jcfs.46.2.221>.
- Raj, P., Elizabeth, C. S., & Padmakumari, P. (2016). Mental health through forgiveness: Exploring the Roots and benefits, *Cogent Psychology*, 3(1), 1-16. <https://doi.org/10.1080/23311908.2016.1153817>.
- Salwen, E. D., Underwood, L. A., Dy-Liacco, G. S., & Arveson, K. R. (2017). Self-Disclosure and Spiritual Well-Being in Pastors Seeking Professional Psychological Help. *Pastoral Psychology*, 66(1), 505-521. <http://doi.org/10.1007/s11089-017-0757-1>.
- Santosa, B. (2017). *Spirituality and Infidelity: A Study of the Correlation of Spiritual Maturity Level and the Tendency Toward Marital Infidelity Among Indonesian Evangelical Church in Jakarta*. Unpublished Thesis Dissertation, Church work

- with families Indonesia, Adultery Biblical teaching, Church work with families, Indonesia. <https://archive.org/details/2017SantosaBudiyanto>.
- Scheeren, P. (2018). Marital Infidelity: The Experience of Men and Women. *Trends in Psychology*, 26(1), 355- 356. <http://doi.org:10.9788/TP2018.1-14En>.
- Schneider, J. P., Weiss, R., & Samenow, C. (2012). Is it really cheating? Understanding the emotional reactions and clinical treatment of spouses and partners affected by cybersex infidelity. *Sexual Addiction & Compulsivity: The Journal of Treatment & Prevention*, 19(1-2), 123–139. <https://doi.org/10.1080/10720162.2012.658344>.
- Showani, E., Zaharakar, K., Ghasemi Jobaneh, R., Dargahi, S. (2015). Role of Sexual Satisfaction, Spiritual Health, Psychological Distress, and Self-Esteem in Marital Commitment of Veterans Wives. *Iran Journal of War Public Health*. 7(2), 99-105. <http://ijwph.ir/article-1-476-en.html>.
- Sprecher, S., Treger, S., Wondra, J. D., Hilaire, N., & Wallpe, K. (2013). Taking turns: Reciprocal self-disclosure promotes liking in initial interactions. *Journal of Experimental Social Psychology*, 49(5), 860–866. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2013.03.017>.
- Steiner, L. M., Durand, S., Groves, D., & Rozzell, C. (2015). Effect of Infidelity, Initiator Status, and Spiritual Well-Being on Men’s Divorce Adjustment. *Journal of Divorce & Remarriage*, 56(2),95-108. <https://doi.org/10.1080/10502556.2014.996050>.
- Stoycheva, D. S. (2018). Analysis of the relationship between religion and forgiveness. unpublished Dissertations and Theses @ UNI. 930. Stoycheva University of Northern Iowa December. <https://scholarworks.uni.edu/etd/930/>
- Taghi Pour, M. T., Ismail, A., Wan Jaafar, W. M., & Mohamad Yusop, Y. (2019). Infidelity in Marital Relationships. *Psychology & Psychological Research International Journal*, 4(2), 1- 14. <http://doi.org/10.23880/pprij-16000200>.
- Tajvidi, M. Bahrami, T., Zeighami Mohammadi, S., & Taleghani, M. (2017). The Relationship Between Spiritual Well Being and Marital Satisfaction in Married Women Referred to Health Centers in Karaj. *Journal of Alborz University of Medical Sciences*, 6(2),123-129. <http://doi.org/10.18869/acadpub.aums.6.2.123>.

- Tuttle, J. D., & Davis, S. N. (2015). Religion, Infidelity, and Divorce: Reexamining the Effect of Religious Behavior on Divorce among Long-Married Couples. *Journal of Divorce & Remarriage*, 56(6), 475-489. <https://doi.org/10.1080/10502556.2015.1058660>.
- Vossler, A. (2016). Internet Infidelity 10 Years On: A Critical Review of the Literature. *The Family Journal*, 24(4), 359-366. <https://doi.org/10.1177/1066480716663191>.
- Vossler, A., & Moller, N. P. (2020). Internet Affairs: Partners' Perceptions and Experiences of Internet Infidelity. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 46(1), 67-77. <https://doi.org/10.1080/0092623X.2019.1654577>.
- Wang, Y. C., & Lin, C. C. (2016). Spiritual well-being may reduce the negative impacts of cancer symptoms on the quality of life and the desire for hastened death in terminally ill cancer patients. *Cancer Nursing*, 39(4), 43-50. <http://doi.org/10.1097/NCC.000000000000298>.
- Waring, E. M., Holden, R. R., & Wesley, S. (1998). Development of the marital self-disclosure questionnaire (MSDQ). *Journal of Clinical Psychology*, 54(6), 817-824. [https://doi.org/10.1002/\(SICI\)1097-4679\(199810\)54:6<817:AID-JCLP9>3.0.CO;2-D](https://doi.org/10.1002/(SICI)1097-4679(199810)54:6<817:AID-JCLP9>3.0.CO;2-D).
- Whisman, M. A. (2016). Discovery of a partner's affair and major depressive episode in a probability sample of married or cohabiting adults. *Family Process*, 55(4), 713-723. <https://doi.org/10.1111/famp.12185>.
- Whitty, M. T. (2003). Pushing the wrong buttons: Men's and women's attitudes towards online and offline infidelity. *CyberPsychology & Behavior*, 6(6), 569-579. <http://doi.org/10.1089/109493103322725342>.
- Williams, K. (2018). Reconnecting After an Affair: Relationship Justice, Spirituality, and Infidelity Treatment. In: Esmiol Wilson E., Nice L. (eds) *Socially Just Religious and Spiritual Interventions*. AFTA SpringerBriefs in Family Therapy. Springer, Cham. 75-85. http://doi.org/10.1007/978-3-030-01986-0_7.
- Worthington Jr, E. L. (2013). *Just forgiveness: Responsible healing without excusing injustice*, InterVarsity Press. <https://www.amazon.com/Just-Forgiveness-Responsible-Excusing-Injustice/dp/0830837019>.

- Yeh, P.-M. (2018). The influences of family interaction and spiritual well-being on anxiety and depression among older adults in the United States. *Healthy Aging Research*, 7(10), 1-7. <http://doi.org/10.12715/har.2018.7.10>.
- Zare, A., Namavar Jahromi, B., Eidy, F., Adib, N., & Forouhari, S. (2019). The relationship between spiritual well-being, mental health, and quality of life in cancer patients receiving chemotherapy. *Journal of Family Medicine and Primary Care*, 8(5),1701-1705. http://doi.org/10.4103/jfmprc.ifmpc_131_19.
- Zhang, N., Parish, W. L., Huang, Y., & Pan, S. (2012). Sexual infidelity in China: prevalence and gender-specific correlates. *The Archives of Sexual Behavior*, 41(4), 861-873. <http://doi.org/10.1007/s10508-012-9930-x>.
- [Zheng, L.](#), [Zhang, X.](#), & [Feng, Y.](#) (2017). The new avenue of online sexual activity in China: The smartphone. *Computers in Human Behavior*, 67, 190–195. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2016.10.024>.
- Zheng, L. a& Zheng, Y. (2014). Online sexual activity in Mainland China: Relationship to sexual sensation seeking and sociosexuality. *Computers in Human Behavior*, 36, 323–329. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2014.03.062>.

